

Magistrale OVERWEGINGEN

Een nieuw jaar, een nieuwe rubriek. Wel een rubriek waarbij we uw hulp nodig hebben. We zoeken ‘magistrale overwegingen’: passages uit uitspraken van gerechten die geestig, bloemrijk, raar, onhandig of bijvoorbeeld regelrecht beledigend zijn. Maakt niet uit wat, als de lezer maar denkt: lees ik dit goed? Staat hier wat hier staat? Om aan te geven wat we bedoelen, hieronder wat voorbeelden. Alledrie uit de oude doos, en alledrie van dezelfde rechter. Aan u om andere rechters te vinden, andere (meer hedendaagse) voorbeelden. We zijn benieuwd!

‘Voordat wij gaan pogen het aldus tussen partijen bestaande verschil van inzicht tot een oplossing te brengen, willen wij tot uiting brengen ons te hebben verbaasd over de door C & A gevolgde beleidslijn. Wij realiseerden ons dat het sinds de dagen van Kain en Abel geen usance meer is om zijns broeders hoeder te zijn. En toch – zo stelden wij vast – heeft C & A, toen de desbetreffende autoriteiten haar op 15/22 december 1983 verwittigden van Scheepers’ arbeidsgeschiktheid, en toen Scheepers liet blijken graag de draad te willen hervatten, toch heeft toen C & A besloten Scheepers niet aan het werk te laten gaan. Wij hadden het zo vanzelfsprekend gevonden als partijen, waarvan de ene weifelde, ertoe waren overgegaan dan maar een proef op ware grootte te nemen. Zou C & A gelijk gehad hebben, zo zou dat binnen kortere of langere tijd wel gebleken zijn. En zou het gevoelen van (wellicht de Detam maar in elk geval van) Scheepers juist blijken, zo zou er geen wolk meer aan de hemel zijn geweest.’ (Kantongerecht Rotterdam, 27 juli 1984, PRG 1984/2217)

‘Niet alleen dienen wij een inzicht te hebben in de redenering en redengeving van elk der procespartijen omdat wij anders niet kunnen oordelen maar tevens heeft de wederpartij recht er op te weten wat de gedachtegang van de ander is omdat zij daar zonder verweer kan opbouwen. Wij menen kortom verdrietig te mogen zijn.’ (Kantongerecht Rotterdam, 3 juni 1985, PRG 1986/2411)

‘Na de periode immers waarin deze gemeenschappelijke huishouding voor de kinderen biologisch noodzakelijk was – denk aan de opengesperde bekken van de juist geboren mereljongen in onze natuurtelevisiefilms, en aan de ouders die in- en uitvliegen om die bekken dicht te krijgen en straks de jongen te laten uitvliegen – na een periode waarin, naar de cultuur bepaald, de samenwoning om der wille van de opvoeding en vorming wordt voortgezet, is de continuatie van de samenwoning tussen ouders en kinderen in de meeste gevallen juist niet op duurzaamheid gericht (“integendeel”, om met de rechtbank te spreken). Niet alleen de vulgaire psychologie, ook de praktische wijsheid van het gewone leven, leert, dat de samenwoning en het samenleven van ouders en kinderen gericht is op het “loslaten” en “loskomen” van de ene generatie ten opzichte van de andere, en dat samenwonen en samenleven daarin zelfs hun doelstelling en voleinding vinden.’ (Kantongerecht Rotterdam, 13 november 1985, PRG 1986/2588)

OPROEP

Zie het colofon voor in het blad voor het redactie-adres.